

Napsali jste nám

Vážení čtenáři,

v této rubrice rádi zveřejníme vaše vybrané příspěvky, dotazy, připomínky či návrhy. Nezveřejňujeme příspěvky vulgární a zjevně nepravdivé. V případě pochybností o obsahu rubriky rozhoduje šéfredaktor

Svoje stručné příspěvky zasílejte na e-mail
redakce.ceskokrumlovsky@denik.cz
nebo na adresu Zámek 57, 381 01 Český Krumlov.

Redakce může v případě potřeby text krátit.

Vojáci roty B a C postavili pontonové mosty přes Vltavu

Když se píše o osvobození zdejšího kraje americkou armádou v květnu 1945, většinou se vzpomíná na 26. pěší divizi (26th Infantry Division) nebo 11. obrněnou divizi (11th Armored Division). Neměli bychom ale zapomínat ani na menší jednotky, které měly podíl na porážce nacistického Německa a jež poslední válečné dny v Evropě strávily v tomto regionu. Například na dnešním Lipensku.

Jednou z těchto jednotek je 285. ženijní bojový prapor (285th Engineer Combat Battalion). Jeho úkolem bylo stavět mosty, opravovat cesty či odstraňovat zátarasy, a to včetně minových polí. Tento prapor tvořilo téměř 650 mužů, v to počítaje i důstojnický sbor.

Ve Francii se vylodili na začátku ledna 1945 a byli součástí Pattonovy Třetí armády. Při cestě přes Lucembursko a Německo podporovali různá uskupení Třetí armády. Řeku Rýn překročili 25.3. 1945. Od konce dubna bylo jejich úkolem podporovat právě 26. divizi, což také činili až do ukončení války v Evropě. Na začátku května byl prapor dislokován v Rakousku, velitelství bylo v Mistlbergu.

Do Československa se však celá jednotka nedostala, k nám byly vyslány jen dvě roty (company), jmenovitě roty B a C. Každá z nich měla v té době téměř 170 vojáků. Úkolem každé roty bylo postavit jeden most přes řeku Vltavu.

Jednalo se o plovoucí pontonové mosty, kdy přes řadu člunů jsou nataženy dvě kovové dráhy, jakési běhouny, které

SVOBODNÍK Joseph L. Gulino (1916 – 1968) sloužil v Company B, tedy v jednotce, která stavěla most v Dolní Vltavici. Odveden do armády byl v lednu 1944, z armády byl propuštěn se ctí v prosinci 1945. Foto: archiv Joe Gulino

pak vytváří stopu pro kola vozidel či tanků. Rota C přijela 7.5. do Frymburku z rakouského Mollmannsreith. Ve Frymburku postavila ještě ten den pontonový most o délce 79 metrů. Mapové kódy uvedené v reportech praporu zasazují most do míst, kde je dnes Vodní nádrž Lipno. Tenkrát tam tekla Vltava. Jedná se zhruba o místo, které by spojovalo dnešní výběžek nad přívozem ve Frýdově s prostorem, kde je dnes Penzion Kovářov.

Rota B dorazila do Dolní Vltavice 7.5. také z Rakouska, konkrétně z obce Schindlau. Pontonový most přes Vltavu dokončila 8. května v pět hodin ráno. Byl to poslední takový most tohoto praporu na evropském bojišti. Měřil 55 metrů a jeho důležitost byla dána tím, že ležel na hlavní zásobovací trase pro americké jednotky. Také dnes je místo, kde byl

most zbudován, zatopené lipenskou nádrží. Podle armádních hlášení měl stát v prostoru, kde se v současnosti nachází přívoz Kyselov – Dolní Vltavice. Z dochovaných hlášení není jasné, kdy se tyto dvě roty vracely zpět do Rakouska, ale víc jak pět dní na našem území nestrávily. Což

však nijak nesnižuje důležitost jejich činnosti a míru vděčnosti z naší strany. Později se prapor přesunul do Bavarska, odkud na konci září zahájil cestu do Francie a následně zpět do USA. K jeho deaktivaci došlo 19.10. 1945 v armádním kempu ve státě Virginia.

Jiří Frýbert

anketa

KOMENTÁŘ ZUZANY GABAJOVÉ: Náš číšník, náš pán!

Setkali jste se někdy s negativním přístupem obsluhy restaurace?

ANO 15

NE 3

Komentář vyšel v minulém Českokrumlovském týdnu. Novou otázku k aktuálnímu komentáři najdete každou středu na webu vašeho Deníku.